СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРҐАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРҐАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLIII. Ч. 139. Джерзи Сіти, Н. Дж., понеділок, 17 червня 1935. — VOL. XLIII. No. 139. Jersey City, N. J., Monday, June 17, 1935. THREE CENTS

РЕЧЕНЕЦЬ ВИМІНИ ГРАМОТ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ КІНЧИТЬСЯ 30 ЧЕРВНЯ 1935 РОКУ. ЯКЩО ВИ НЕ ЗМІНИЛИ ЩЕ СВОЄЇ ГРАМОТИ, ТО ПОСПІШІТЬСЯ, БО ЧАС УЖЕ КОРОТКИЙ. ПРИПИЛЬНУЙТЕ, ЩОБ ВАША ГРАМОТА НАСПІЛА ДО ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ ДЛЯ ВИМІНИ НАЧАС!

ПРОДОВЖЕННЯ ОБМЕЖЕНОЇ „НАЙРИ" СТАЄ ЗАКОНОМ

ВАШИНҐТОН. — Палата послів ухвалила резолюцію демократичної більшости про продовження обовязуючої сили закона про відбудову краю до 1-го квітня наступного року з тим, що президент не має права встановляти примусових кодексів. Президент негайно підписав резолюцію й вона стала законом. При голосуванню за резолюцію заявилися 336 конґресменів, проти усього 31.

Рівночасно сенатор Волш вніс у сенаті проєкт закона про продовження справжнього закона про відбудову краю. Цей закон надає вже президентови право встановляти кодекси про правила справедливих відносин між підприємцем і робітниками, коли підприємцем є уряд.

ПРЕЗИДЕНТОВЕ ПОСЕРЕДНИЦТВО ВІДКЛАДАЄ УГОЛЬНИЙ СТРАЙК.

ВАШИНҐТОН. — Президент Рузвелт вмішавсь у відносини між робітниками й власниками копалень мягкого вугля, що грозили вибухом страйку в понеділок, 17-го червня, та заставив уряд майнерської юнії згодитися не викликати страйку до кінця червня, до якого часу уряд сподівається ухвалення закона Ґофія про стабілізацію вуглевого промислу.

Власники копалень на цей проєкт іще не дали своєї згоди, але президент своїм посередництвом дав до зрозуміння, що він напре на власників копалень та заставить їх приняти проєкт.

СЕНАТ ДЕБАТУЄ НАД ПРОЄКТОМ ЗАКОНА ПРО ПЕНСІЇ НА СТАРІСТЬ.

ВАШИНҐТОН. — Сенат почав нарешті дебатувати над урядовим проєктом суспільного забезпечення, що, як відомо, постановляє між іншим заведення пенсії на старість.

Підчас дебати промовляв передовсім внескодавець, сенатор Гарисон, котрий радив сенатови поспішитися з дебатою й ухвалою. Потім сенатор Ваґнер казав, що цього роду закон усталить розвій промислів.

Сенатор Лонґ заповідає гострий виступ проти урядового проєкту, але демократичні провідники сподіваються скорого ухвалення урядового проєкту без змін.

КРІВАВІ ПОДІЇ НА ТЛІ СТРАЙКУ.

ОМАГА (Небраска). — Місцева поліція стріляла до громади симпатиків страйкуючих робітників місцевого трамваєвого підприємства, що не хотіли розійтися домів. Вистріли поліції вбили одного чоловіка та ранили тяжко 16.

Поліція тепер кличе на поміч національну ґвардію.

ОСТЕРІГАЮТЬ ПЕРЕД ЗАПОМОГОВОЮ ПОЖИВОЮ.

АТЛАНТИК СИТІ (Ню Джерзі). — На річній конвенції Американського й Канадійського Медичного Союзу виступив д-р Вилтер Кемпбел, професор медицини в університеті в Торонто, з осторогою, що пожива, яку дають людям як запомогу, така не відповідна, що внаслідок відживлювання нею мільони людей можуть утратити здоровля назавжди до тої міри, що стануть нездібні до праці.

Референт говорив, що запомогова пожива має забагато вуглеводнів, а замало протеїни. Через таку поживу люди грубіють, але тратять силу до праці.

СУД ВИДАЄ ПРИСУД ПРОТИ ШТАЙНМЕЦА.

НЮ ЙОРК. — Суддя Чарлз Нот засудив Джозефа Штайнмеца, молодого вихрещеного Жида, студента протестантської теольоґії, на вязницю від 8 до 16 літ за те, що в готелі Лицарів Колюмба 26-го листопада 1934-го року вбив свою жінку й римокатолицького священика, о. Джозефа Ленарда.

У своїй остаточній промові перед виданням засуду суддя заявив, що він брав при вимірі кари під увагу з одного боку молодечий вік засудженого (він має всього 22 роки), а з другого боку молодечий вік убитої, котра мала тоді всього 17 літ, та факт, що засудженець убив двоє людей. Суддя брав теж під увагу почування родини вбитої; за листів батька вбитої виходить теж, що Штайнмец заставив свою молоду наречену віддатися за нього, представляючи себе за багатого чоловіка. Коли молода жінка довідалася, що Штайнмец не має грошей та що їх автомобіль крадений, її батько радив їй поїхати до Мексика й розвестися.

ЛІКАР ЗАСУДЖЕНИЙ ЗА НЕПРАВНІ ОПЕРАЦІЇ.

ЛЕНКАСТЕР (Па.). — 67-літнього лікаря, д-ра Гарія Зимерлія, засуджено за недозволену операцію, себто за те, що зганяв плід, на вязницю від півсотка до 15 літ.

ІТАЛІЯ УСУНУЛА ЩЕ ОДНОГО РЕПОРТЕРА.

В Римі наказано опустити Італію Дейвидови Даррі, кореспондентови „Шікаґо Трибюн", за те, що, не звяжаючи на упімнення, він подавав фальшиві інформації про Італію. Офіційно твердять, що Дарра писав, що король є проти африканської авантури Мусоліні та що в Італії переводять масові арешти противників фашизму.

РОЗКЛАД РОДИНИ В СОВЄТАХ.

За оголошеною статистикою управи Москви в останіх 20 днях арештовано 1,202 дітей, що волочилися по місті без усякої опіки. Одночасно покарано 11,315 родичів, що не виконували нагляду над своїми дітьми.

КРАЄВА ХРОНІКА.

Анну Садовську в Сокалі засуджено на 3 місяці безоглядного арешту за те, що здерла зі свого дому червоно-білий прапор в день імянин марш. Пілсудського. — В мешканні гр.-кат. пароха в Галичі, о. Гринюка, місцеві православні москвофіли вибили в ночі камінням шиби і знищили паркан, що окружає площу коло церкви. — В селі Стецевій, пов. Снятин, вояк артилерії Йосиф Строжицький, прибувши на свята, пострілив тяжко свою наречену, що його зраджувала, а коли селяни хотіли зробити над ним самосуд, застрілився.

ЗБИТКИ АМОРА.

Мешканець кольонії Курганн на Костопільщині, М. Сторозюк, відбив дівчину Олексієви Демчукови з села Янкевичі. Щоби пімститися, Демчук намовив свого брата Данила і разом напали на Сторозюка. Обидва набили його так сильно, що він, перевезений до шпиталю в Костопілі, умер. — Хлопці з села Глушиці на Сарненщині любилися в одній сільській красуні з перемінним щастям. Щоби позбутися суперника, один із них, Зосюк, напав на свого ворога Круглика і цеглою розбив йому голову. Покаліченого в тяжкому стані відвезли до шпиталю в Домбровиці. — Подружє Коні в Вацевичах на Поліссі жило якийсь час щасливо. Згодом жінка зміркувала, що чоловік змінився у відношенні до неї, і довідалася, що він зачасто перебуває в хаті Анелі Бобер. Після бурхливої сцени життя між ними буцімто поладналося. Аж одної ночі жінка почула в роті щось пекуче. Показалося, що це чоловік пробував налити їй у рот оцтової есенції. Жінка вратувалось, а чоловік з коханкою тоїж ночі утік зі села.

ЗВЕРТАЮТЬ УКРАДЕНІ ОБРАЗИ.

Злодії, що вкрали були в 1933-тім році з Бруклинського Музею 10 образів, звенули 4 з тих образів. Звернено їх у такий самий сензаційний спосіб, у який їх украдено. Директор музею дістав лист, у котрім злодії казали, що вони лишать 4 вкрадені образи над одним газетним стоякoм на стації підземної залізниці. Вони казали директорови зложити за зворот образів викуп. В означений час директор зложив у подане місце пакунок, але без грошей. Зате він повідомив поліцію й ціла стація була повна детективів. По „викуп" ніхто не зголосився, але образи таки знайдено в місці, в котрім, як заповідав лист, вони мали бути зложені. Тепер поліція тішиться надією, що при помочі відтисків пальців, лишених злодіями на рамах звернених образів, вона потрафить знайти самих справників крадіжу.

ВІЙТИ ГУЛЯЮТЬ.

У другий та третій день Великодних Свят давала читальня у Вербові та Кружок „Р. Ш." в Угринові, підгаєцького повіту, святочні вистави, на яких влаштування дозволило підгаєцьке староство. Війт сілецької волости, до якої згадані села належать, хотів однак показати свою „спренжистосць" і дав наказ до обох товариств, щоб на вечір прислали до нього фіру, дали до остемплювання бльочки, а з виставового доходу щоб дали 5% на Червоний Хрест та 10% на адміністраційні видатки волости.

Товариство, значить, що такий трик війта виходить поза всякі приписи його влади, не услухали наказу. Тоді війт узяв сам фіру на їхній кошт і таки приїхав на виставу. На перший вогонь узяв Вербів. Як тільки вискочив з воза, накинувся на видилового читальні, чому не післали по нього фіру та чому не дали до остемплювання бльочки, грозячи йому при цім тридневним арештом та називаючи хамом.

Слід тут згадати, що само староство потім не одобрило такого поступовання війта — та це йому нічого не шкодить: він собі дальше гуляє.

ЛОВЛЯ ДУШ.

В Горожанці, повіт Підгайці, є багато таких родин, т. зв. мінаших, де батько Українець, а мати Полька, і такі родини похрестили дівчаток у церкві. Та з хвилею приїзду до Горожанки польського ксьондза цієї у ріжні способи намагається в школі підчас релігії вмовити в тих дівчаток, що вони не є Українками, тільки гр. кат. Польками.

БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ КРІВАВИЙ ТЕРОР.

Австрійська преса повідомляє: Міжконфесійний і понаднаціональний комітет допомоги жертвам голоду в Совєтах під проводом кардинала Інніцера у Відні одержав таку вістку: „В совєтській Україні **засуджено на смерть** пасторів Вольдемара Зайба з Дніпропетровська і Фридриха Дойчмана з Гохштадту. Оба засуджені ждуть на виконання смертного присуду. Крім того **27 пасторів знаходяться у вязниці.** Відомого евангелицького проповідника Бірта з Харкова і пастора Бавмана засуджено по десять літ примусових робіт. В цілому совєтському Союзі є ще тільки 20 евангелицьких пасторів на становищах".

Берлінський „Льокаль Анцайґер" довідується про цілу низку дальших смертних присудів на Німців, що або приняли голодову допомогу із закордону або звернулися за такою допомогою. Є це селяни Дерксен, Тісен і Раф із Найзацу біля Одеси, Ґірш із Зеленетало біля Одеси, Реріх зі Штрасбурґу біля Миколаєва і Реґер з Альтенав біля Мелітополя. **Всіх засуджено на смерть.** З огляду на те німецька преса остерігає, щоб не посилати до Совєтів грошей ані пачок для голодних, бо вони пропадають, викликуючи одночасно кріваий терор совєтської влади.

НЕВІДОМИЙ САМОГУБНИК.

На стації в Білостоці поліція леґітимувала якогось подорожного, що приїхав з Варшави. Він утік, відстрілюючись. Погоня пустилася за ним до ліса під Білостоком. Підчас перестрілки зранили загадочного подорожного в ногу, після чого він застрілився. Знайшли при ньому 100 зл. готівкою, револьвер і 18 набоїв. Ніяких документів не мав.

АВТА З КАВОЮ.

Цієї весни появились у Лондоні вперше авта з незвичайним комфортом, до якого належить окрема машина до вироби кави... Каву огріває електричний струм. Хто їде автом, може мати гарячу каву в одній хвилині. Біда тільки в одному: кошт такої кави такий високий, що краще просидіти ввесь день у каварні.

СТАРИЙ ЗАВІТ НА ЛИСТІВЦІ.

„Осерваторе Романо" подає відбитку листівки, яку прислав редакції селянин Вілях із Горну в Долішній Австрії. На цій картці він списав мікроскопійним письмом Старий Завіт з 33,000 словами. Зужив на це сто годин, а писав тонесеньким волоском з верблюда. Читати можна крізь побільшуюче скло.

УКРАЇНКИ ДАЛІ В МІЖНАРОДНІМ ЖІНОЧІМ СОЮЗІ

ЛЬВІВ. — Як відомо, польський уряд не дав пашпортів делеґації Союза Українок, яка мала виїхати на Конґрес Міжнародного Жіночого Союзу, що радив у Царгороді. На тім конґресі рішалася справа членства Українок, які одинокі з недержавних націй мали право виступати як державна нація. Проти цього останнього протестувала польська жіноча делеґація.

Тепер наспіло до Союза Українок рішення царгородського конґресу. Воно є тільки частинною побідою. Конґрес признав надалі Союз Українок представництвом українського жіноцтва не тільки галицького, але всіх Українок, без огляду на їх державну приналежність. Але тому, що статут Міжнародного Союзу побудований на державнім принципі, а централя українського жіноцтва знаходиться в межах польської держави, то в будучности вважатимуть Союз Українок товариством, що має свій осідок у Польщі. Таке рішення зовсім не узалежнює Українок від Польок, бо й надалі прислугує Українкам право зноситися безпосередньо з міжнародною централею, заступати перед нею українське жіноцтво, висилати свої самостійні делеґатки на міжнародні конґреси і т. п. Конґрес висловив Союзови Українок в окремій резолюції своє признання і подяку за дотеперішню працю. В резолюції конґресу кажеться: „Конґрес жалує глибоко, що політичні обставини, на які не має впливу ані Міжнародній Союз ані Союз Українок, довели до нового розгляду правного становища Союзу Українок. Конґрес прохає Союз Українок залишитися надалі членом міжнародного Союзу на нових правних умовах і тимсамим співпрацювати з жіноцтвом цілого світу по думці ідей великого світового феміністичного руху".

Додамо, що Союзови Українок дано право першенства у списку товариств з Польщі тому, що Союз Українок вступив раніше інших в члени Міжнародного Союзу.

ПЕРЕДІСТОРИЧНИЙ ТРИЗУБ.

ХОЛМ (Холмщина). — Професор Кіт знайшов на Холмщині печатку, вириту на круглому кремені овальної форми, дуже подібну до нашого тризуба. Печатка походить з камяної доби. Дехто думає, що це печатка з тризубом, що його початків треба шукати не у Византії, але в наших передісторичних племенах.

УКРАЇНСЬКІ БОГОСЛУЖЕННЯ НА ВОЛИНІ.

ЛУЦЬК (Волинь). — За даними волинського православного консисторa волинська дієцезія має 680 парохій та їх філій, з чого богослуження зукраїнізовано в 54 парохіях.

ДОВГИ НАСЕЛЕННЯ ЗАКАРПАТТЯ.

УЖГОРОД (Закарпаття). — Закарпаття має пять біліонів гіпотечних довгів, себто заінтабульованих на недвижимостях, будинках і ґрунті. Коли зважимо, що платиться банкам річно тільки 8% від цеї суми, то на рік треба платити банкам титулом процентів чотириста міліонів корон. Крім того є ще дуже багато незаінтабульованих довгів. Але яку суму виносять ці довги і яку суму платять довжники титулом процентів, не знати.

НАЗВА ЗАКАРПАТТЯ УКРАЇНОЮ.

УЖГОРОД (Закарпаття). — Не тільки вороги українського народу, але багато з місцевого населення думають, що назва „Україна" й „український" не має на Закарпаттю традиції. Кажуть, що цю назву занесли на Закарпаття Галичани, бо перед ними ніхто ніколи не називав закарпатську територію українською. Та вже праця Шелухина виказує, що така назва на Закарпаттю існувала. А тепер отооджено виняткu з географії Івана Северенія з року 1777 з передмовою Томки Саського, де виразно вживається назви „Україна" на означення частин території Закарпаття. „Українське Слово" подає точні латинські цитати з цеї географії.

МОСКОВСЬКІ ІМІҐРАНТИ ПІДДЕРЖУЮТЬ МОСКВОФІЛЬСТВО.

УЖГОРОД. — „Українське Слово" звертає увагу на московську ґімназію в Моравській Тржебові, удержувану при допомозі чеського уряду для московських іміґрантів і їхніх дітей. Ця ґімназія призначена тільки для дітей московських іміґрантів, а показується, що до неї намагаються стягати дітей українських селян із Закарпаття, щоб їх там московщити. На їх приманку лакомляться деякі з господарів на Закарпаттю, бо в ґімназії виносить ціле утримання на місяць усього 50 чеських корон. Діти, виховані в цій ґімназії, вертаються на села Закарпаття як духові і національні каліки.

25-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ СТУДЕНТСЬКОГО „ЗАПОРОЖА".

ЧЕРНІВЦІ (Буковина). — Українське академічне товариство „Запороже" обходило в травні ювілей свого 25-літнього існування. Товариство виявило діяльну культурну працю і видало багато синів, що стояли в рядах українських армій у боротьбі за українську державу.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союза: BErgen 4-1016.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ПОТРІБНИЙ ЗАКОН

Комітет палати послів для справ іміґрації й натуралізації приняв прихильно проєкт конґресмена Кера про поправку іміґраційного закона. Цей законопроєкт має тепер у своїх руках конґрес і він може ще буде ухвалений на цій сесії.

Що теперішній іміґраційний закон потребує поправки, ми всі добре знаємо. Ми знаємо preріжні трудноші й несправедливости, які він накладає на іміґрантів. Неодин іміґрант не може леґалізувати свого побуту в краю, бо в тих часах, як він приїхав до Америки, не було ще належної контролі над приїздом іміґрантів. Теперішній закон каже часто депортувати людей чесних і моральних. Теперішній закон часто розриває родину, жінку від чоловіка, дітей від родичів, деколи депортуючи одних в один край, а других у другий. Деколи, як родичів депортується, діти, роджені в Америці, лишаються тут і мусять здаватися на публичні милосерні встанови. Деколи люди приїжджають сюди як відвідувачі або студенти, а побувши тут якийсь час, хотіли би зажити тут постійно й стати горожанами, але нині вони мусять наперед виїхати й щойно потім вертатися з наміром остатись навсе.

Отсе є ті недостачі в теперішнім іміґраційнім законі, котрі хоче усунути проєкт конґресмена Кера. Має він у собі ще інші постанови, проти яких можуть повстати певні кляси іміґрантів. Проєкт, приміром, дає ширшу владу урядови щодо депортації налогових наркотиків, небезпечних радикалів, „ґенґстерів", котрих піймано зі зброєю в руці; людей, що займаються пачкуванням іміґрантів. В усіх таких випадках уряд має право депортувати людину, коли докажеться, що ця депортація відповідає публичному інтересови.

Зібравши разом ці постанови, треба признати цей проєкт рішучим поступом у порівнанню з законом, що обовязує тепер. Факт, що він уже дістав апробату іміґраційного комітету палати послів, показує, що він може бути ухвалений. Одначе щоби серед навали праці, яка жде конґрес перед літніми вакаціями, проєкт був ухвалений, треба, щоби громадянство його належито поперло. Треба, щоби політичні клюби, preріжні орґанізації й спеціяльні збори дали конґресменам і сенаторам зрозуміти, що вони хочуть ухвалення цього проєкту, що в конґресових протоколах називається "H. R. 8163".

Прихильники проєкту зроблять добре, як з цими заявами одобрення поспішаться.

Д-р Остап Грицай.

„ГРАЮТЬ ТРУБИ НАД ДНІСТРОМ..."

Слово зприводу зеленосвяткових обходів.

„Грають труби над Дністром,
Кров жива пливе руслом,
Славні Стрільці Січовії
Ворогам несуть погром" — співається в одній з наших пісень, зроджених з глибин воскреслої боевої стихії в народі в епоху світової війни та нашої боротьби за українську державу. Грають труби над Дністром! І понад Волинню грім гремить, і в золотоверхому Києві незабаром усі дзвони заграють, преславне лицарство України витаючи... Справді — якіж то світлі, які горді-прегорді спомини ворушаться в душі, коли згадаєш те останнє, щойно прогомоніле, ореолом золотої зброї преображене минуле України! Нарід двигнувся до бою, нарід зі зброєю в руці виборює своє право на власне життя і власну державу, нарід в потоках крови змиває тавро довговічної неволі.

І видвигаються з його рядів герої античної міри.

Славиться ось історія старинної Геляди як одним зі своїх пропямятних героїв тим юнаком, що після перемоги Греків **під Маратоном** перебіг увесь простір до Атен одним духом, щоб чимскорше сповістити землякам радісну вістку, нехай і за ціну смерти з надлюдського зусилля. Та хіба не булоб у нас права протиставити тому античному героєви українського стрільця, Полтавця **Потапенка,** що в році 1919, коли відступали війська У. Н. Р., намагаючись ратувати наш панцирник „Воля", загрожений ворогами в околиці Майдан Вілля, перебіг з вісткою про небезпеку до команди штабу С. С. упродовж **нецілих 3 години понад 40 км.?** — „Він чує — пише **полк. Р. Сушко** у своїм спомині про Потапенка — що від нього залежить доля панцирника й життя його товаришів. І от він, хоч увесь облитий потом, задиханий і ледви на ногах, біжить і біжить з усіх сил, поки вкінці обезсилений з окривавленими ногами не прибігає над раном до штабу і зі словами вістки паде омлілий на землю".

— „Був це — додає наш автор—дійсно **маратонський біг,** і то серед граду ворожих куль та загрожуючої скрізь небезпеки".

Але хіба такі герої в нас винятки? Хіба вони одинцем в історії давньої і нової України? І хіба не добачуємо ми в їх ряді за кожен час і в кожній небезпеці й жінок?

Недавно, а саме з приводу 250-літніх роковин освободження Відня від турецької навали, поминалося в історичних згадках імя мадярської маґнатки **Ільони Зріні,** дружини Франца Ракоція, що в р. **1685** прославилась геройською обороною Мункачу підчас його облоги Турками. Але коли би українські історики й українські поети захоплювались так героями й геройками рідного минулого і вміли їх так звеличувати, як історики й поети Мадярщини, то й увесь культурний світ знав би, що тесаме століття, яке подивляло геройство Ільони Зріні, мало нагоду подивляти й не менш блискуче геройство української жінки, а саме **сотникової Орисі Завістної,** що, боронячи з надлюдським зусиллям кріпости **Буші,** вкінці, щоб не впасти в руки зненавиджених Ляхів, висадила себе і всю залогу Буші в повітря **(1654).** І може й не диво тому, що коли з вибухом останньої світової війни над Дністром і над Дніпром заграли труби, й Україна двигнулась до нової розправи зі своїм відвічним ворогом, то отой великий момент застав у нас готовими до бою не тільки непроглядні ряди героїв античної міри, але й геройок, між якими бачимо молоді, щойно вступаючі в життя дівчата.

Так:

Щойно викохані, віком Жанни Д'Арк зманливі дівчата.

Ми згадаймо з них тільки хочби — **Віру Бабенко.**

Поети й письменники України, — чому ще ніхто з вас не взявсь увіковічнити тієї чудової постаті української геройки?

От дивіться на неї: це молоденька доня Катеринославщини, ґімназистка з весело-тернівської ґімназії, що з роду далі свого села не бувала і навіть поїзду на очі не бачила. Її овіває подих зелених левад, золотих збіж, польових цвітів і співу жайворонків. І коли вона в осени 1921 р. являється на вулицях Тарнова в сільськім кожушку, чорнявенька, в синій хустиночці і з кошичком у руці, то це ніби і справді молодша сестра Жанни Д'Арк, яка не з Домремі вийшла, а з Катеринослава, і не до Вокулер зайшла, а до нашого уряду в Тарнові. Але ця пів-дитина з виглядом волошечки вона, знаєте, — повстанка: Голуба хусточка на її головці може вас так основно обманути, як колись лице солодкої мадонни в рисах Софії Перовської. Рішучо! Вона ось членниця катеринославської повстанської орґанізації, і береться повнити щось ніби службу курієра між повстанцями й урядом. Береться проходити сама-одна дороги, обсаджені чекістами так густо, що — як каже автор спомину про неї, **Ю. Могалевський** — здавалося, що й птах туди не перелетів би. А вона, та молоденька українська геройка, Віра Бабенко, продирається крізь найтемніші гущі лісів, як колись Аніта Ґарібальді. Вона вміє виминати большевицькі стійки, віддалена від них усього на два-три кроки, з очайдушною звагою лісового хижака. Вона, подібно як колись Запорожці, знає всі голоси, всі шепоти степу, поля і ліса, всі їх стежки, криївки і сховки, і тому червоним сіпакам таксамо трудно зловити її, як наздігнати степовий вихор, або піймати хижака з диких піль. І це мусять українські поети оспівати, письменники описати, а малярі змалювати: те ось, як Віра Бабенко продирається лісом попри большевицькі сторожі з вістями до уряду.

Бо це подвиг одинокий у своїм роді таксамо, як і її великомученицька смерть у большевицькій тюрмі після того, як катеринославські повстанці внаслідок доносу якогось зрадника опинилась у руках червоних катів. Я уявляю в цю хвилю її дитиняче личко, скатоване большевицькими звірами як обличчя замученого Христа, і її уста, водно сціпенілі і замкнені навіки, нехай і підчас найлютіших допитів про тайну орґанізації; і, припадаючи з поклоном до її тіней, зітхаю з глибини душі молитвою від нас усіх:

— Благословенна будь!

І благословенні будьте й Ви всі, святі і пресвяті тіни Героїв України, Ви стрільчики-братчики Січовії, Ви Української Галицької Армії лицарі преславні, і всі Герої, від Листопада, Крутів, Базару і Чотирокутників Смерти починаючи, аж ген до Вас, Ви местники, Ви, надихані духом і звагою революційних підпіль!

Во істину:

Який непроглядний, який безконечний і безмірний ряд геройських подвигів тут від часу, як почали над Дністром вигравати боєві труби!

Я переглядаю ось пропамятну книжечку, присвячену першим подвигам наших Січових Стрільців, видану моїм дорогим учителем, **проф. Іваном Боберським** у Відні 1915 р., і так цінно воно нині листувати сторінки, на яких бачиш світлини наших молоденьких воїв, їх походи та їх наступи, хвилини їх відпочинку та їх полевих богослужень, і — тут і там — їх кладовища. От — **Маківка.** Хрести, хрести, хрести... І читаю до того у звіті **пок. Теофіля Меленя:** „...Наше Стрілецтво вкрилося — на Маківці — новою славою, стрінулося з признанням і з подивом з усіх сторін. Але та слава окуплена тяжкими жертвами, бо в обох битвах лягли трупом 42 стрільці, а поверх 70 було ранених..." А в признанню для Стрільців, проголошенім дивізіонером, **ґен. Фляйшманом,** читаємо між іншим: „Українці! Повні гордости можете споглядати на ваші найновіші геройські подвиги, кожний мусить гордитися приналежністю до вашого корпусу, ви маєте право вважати себе вибраним відділом, і я певний, що в кождім небезпечнім положенню можна на вас числити".

Отже похвала, про яку годиться сказати, що вона не з одного погляду була явищем винятковим.

Але якими подвигами, якими геройствами заслужена вона!

Хотілосяб тут іще раз згадати поіменно всіх тих, яких посвятою тої пропамятної перемоги тоді добуто: всіх молодих старшин, як ось **Артимовича, Яримовича, Яремкевича, Гнатевича, Коберського, Кучабського та — Степанівну.** І всіх рядових, як ось **стрільця Садженицю,** що, наскочивши на ворожий скоростріл з повною обсадою, під командою старшини, серед граду куль кинувся з настромленим баґнетом на ворожий окіп і сам один узяв у полон цілу обсаду зі скорострілом та старшиною. Або **десятника Ганьківського,** що, попавши на Маківці в полон, зміг завдяки своїй нечуваній звазі втекти сам тай ще взяти з собою одного важко раненого старшину, теж полоненого Москалями — двигаючи його за ввесь час утечі на плечах. Або про те, як чет. Богдан Гнатевич, кинувшись проти граду московських куль, добув із занятих ворогом окопів залишену там скриньку з муніцією як дорогоцінну добичу для своїх Стрільців.

Але все оте це тільки ніби кілька крапель з моря, коли порівнувати його з цілістю українських подвигів **на всіх боєвищах воєнного часу.**

Бож і не дурно наші Герої співали у своїм пропамятнім гимні:

А ми тую стрілецькую славу збережемо,
А ми нашу славну Україну, гей, гей розвеселимо!

Як сказано:

Видвигнулися з глибин українського народу герої античної міри.

І свідомість довершених ними геройств лишилась нам як неоцінений скарб на шляху в майбутнє. Як збройний заповіт непримиреної боротьби за оконечне визволення України з лабет чужинецьких наїзників. Як заземна розвага у хвилях знемоги і зневіри. І як могутня запорука того, що **коли в нас, Українців, боєва готовість буде досконала і всеціла, то наші Герої стануть переможцями і проти всього світа.**

Так нам, Боже, допоможи!

СТАТИСТИКА КОРАБЕЛЬНИХ КАТАСТРОФ.

Сьогорічна зима запишеться сумно в історії світової плавби, що зазнала величезних втрат. На морях лютилися майже без упину великі бурі, від яких впродовж минулої зими коло 200 кораблів пішли на дно. Поверх 40 кораблів затонули з залогою і цілим вантажем. Корабельний звіт англійського товариства Ллойд подає статистику втрат за 1933 і з неї довідуємося, що в 1993 р. морська плавба втратила 311 кораблів. З цього числа 65 кораблів затонули, 27 згоріли, 26 пішли на дно, зударившись з іншими кораблями, 16 покинула залога, 1 корабель знайшли на морі з цілою мертвою залогою, 22 кораблі пропали без вісти. З держав, що потерпіли найбільші втрати, на першому місці стоїть Греція, якої тонаж зменшився на 20 проц., на другому Швеція, на третьому Еспанія.

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

МІННЕАПОЛІС, МІНН. Тов. Запорозька Січ, відг 385, повідомляє, що піврічні збори відбудуться в середу, 19-го червня, точно в годині 7:30 ввечір. Просимо всіх членів прибути, бо маємо важні справи до полагодження. — О. Шабатура, предс.; Н. Дмитрук, кас.; О. Козак, секр.

Не будьмо байдужі до праці над здійсненням Українського Дому в Празі!

Вибудування власними силами Музею Визвольної Боротьби України є мірилом спроможности нації у творчім змаганні.

Складаючи пошану традиції визвольної боротьби, даємо запоруку успішної боротьби в будуччині. Жертвуйте на будову Музею Визвольної Боротьби України.

Мусій Степанчук.

З ВІРОЮ ДО ВОСКРЕСЕННЯ

I.

Веселиться небо синє,
Сонце землю огріває,
Ліс довкола веселиться,
Поле весну зустрічає.
На дзвіниці дзвонять дзвони,
Виграваютъ в ріжні тони:
Від Карпатів по Поділлі
Йдуть степами відгомони.

Кругом церкви вся громада,
Мов вкруг мами рідні діти,
Зібралися на Великдень
Воскресенням порадіти.
Тут дівчата наче серни
Й парубки наче соколи,
Всі парами узялися
Хороводять доокола.

А рядами попід липи
Мами і батьки засіли,
Приглядаються весело,
Розмовляють жартовливо.
Молодь бавиться, гуляє,
Веде милі гаївочки,
Чути Жучка, Перепілку
І Зельмана й Огірочки.

Усі труд важкий забули,
Зустрічають весну нову,
Зустрічають життя нове
З Воскресенням тут Христовим.
Люди сили підкріпляють,
Споминають про минуле
І надії покладають
На щасливе, на будуче.

* * *

Вийшла мати молодая,
Веде сина за рученьку
Й научає, як любити
Рід свій, землю й рідну неньку,
„Бачиш, синку, цю церковцю?
Отсе твоя свята мати!
Тут розради шукай, синку,
Як мене не будеш мати.
„Бачиш нарід цей довкола?
Це все твої рідні люди!
З ними жити тобі треба,
Як мене в живих не буде.

„Чуєш співи ці веселі
І ці дзвони, що так грають?
Не забудь їх, синку любий!
Вони радість нам звіщають.
„Хоч би доля як далеко
Тебе кинула, мій синку,
Не забудь цих тонів, звуків,
Не забудь і на хвилинку!
„Як забудеш ти їх, синку,
То добра тобі не буде...
Не поможуть, не потішать
Тебе чужі, лихі люди!"

II.

Проминули ті воскресні
Дзвони й пісні з гаївками;
Минав скоро рік за роком,
Все змінялося з літами.
Прийшли війни, хуртовини,
Всю землицю кровю злито;
Пішов в похід син удовин,
Вже минає весна й літо.

Виглядає вдова сина,
Виглядає років штири:
Сподівалася при сині
Хоч на старість жить щасливо.
Сподівалася невістки
І жде сина з війни тої...
— Ось і йде вже син твій, ненько!
Вислухав Бог мольби твої!

* * *

Повернувся удовин син,
Та не та він вже дитина:
В нього панська якась шуба
Та червона жупанина.
Мати з радости аж плаче
І витати біжить сина,
А син гордо тільки глянув,
Навіть шапки він не скинув.
Ввійшов в хату таки в шапці,
І не думає скидати.
Мати тулиться, голубить,
Просить сісти, відпочати.
„Сину любий! Деж бував ти?
Скільки горя натерпівся?
Розкажи ти мамі своїй:
Де так довго ти барився?!"

Все говорить, розважає,
Себе сином потішає
І гостить його, чим може,
І до себе пригортає.
„Синку! Скинь з голови шапку!
Бачиш образи святії!"
А син глянув й набік сплюнув:
„Забобони це старії!
„Я не знаю і не вірю
Б богомази ці по стінах!
Викинути геть їх з хати!
Вони тут мені до хріну!"
Мати плаче: „Що ти, сину?
Цеж святі наші ікони!"
„Що?! Начхать мені на все це!
В нас нові тепер закони!"

Плаче мати: „Боже милий!
Де мій син, дитина люба,
Що плекала я маленьким,
„Що післала його в люди?!
„Боже! Зглянься надо мною!
Дай, щоб син опамятався!
Піду, дам на Службу Божу,
Щоб син розуму набрався.
„Ходи, синку, підем в церкву,
Богу щиро помолімся,
Що вернувсь ти ще до мене
Й щоб щасливо нам жилося!"
Засміявся син у голос:
„Як дурні ви, йдіть, моліться,
Мені в Бога, ні в молитви
Вірити вже ані сниться!"

* * *

Пішла мати сама в церкву
Й до землі в мольбах припала:
„Боже! Верни мені сина,
Того, що колись я мала!"
Так що дня вона молилась
І в слезах поклони била,
І як коло немовлятка
Коло синонька ходила.
І рівнала йому пару:
То Марусю, то Катрусю,
А син тільки реготався:
„Що! З селянки я сміюся!"
„Наплювать мені на прості
Всі Катрусі та Марини!
Я товаришку із міста
Собі возьму за дружину!"

* * *

Привіз з міста він не просту,
А учену собі Мицю,
І убрав її в червону,
А не зрібную спідницю.

„Ти би, сину, повінчався",
Каже матінка до сина.
А він плюнув й відвернувся:
„Ох! Лиха з вами година!

„Чуєш, жінко товаришко? —
Мама хоче нас вінчати!
Це старе вже, прадідівське,
Це вже треба занехати!
„Наші шлюби: життя вільне!
Без попа, церкви і Бога.
Як захочем, будем жити,
А не схочем — „Будь здорова!"

* * *

Чує мати й гірко плаче...
Старієсь що дня, небога,
Бо й невістка не людина,
Разом з сином гнівить Бога.
Вже й дитинка: внук знайшовся,
Росте дико, нехрещене.
Не поможуть неньки сльози;
Життя в хаті йде нікчемне.

Не могло матернє серце
Знести глуму й гніву Бога:
Пукло з болю і розпуки,
Вмерла матінка небога...
Пішла Богу помолитись,
Під церковцею й упала
І там в затишку святому
Богу душу свою дала.

Поховали чужі люди
По закону. Помолились
Й малий хрестик закопали
На новій отій могилі.
Не заплакав та над гробом
Одинокий син рідненький,
Не заплакала невістка,
Ані внук її маленький.

Тільки тихо дзвін ударив
І мурава прошептала,
Де колись добра усього
Мати сина научала.
Тільки хрестик похилився
І шепоче з вітром зтиха:
„Сину, сину мій единий!
Схаменися! Буде лихо!"

* * *

Це так далі із могили
Мати сина научає,
Але синови байдуже:
По модерньому гуляє...

III.

Минають дні, літа минають,
Церковця терном заросла.
Давно тут дзвони вже не грають,
Давно вже пісня не гула.
Ні гаївок, жучків не чути,
Ані Великодня нема,
Імя Христове призабуте:
Безбожність тут, пустка одна.

Понищені усі загони,
Хлібець забрали вороги,
Скосив тут голод міліони,
Скарав всіх Господь за гріхи.
Померли батьки-господарі,
Померли матері й діди,
Гуляють люті комісарі
Та з внуків кров ссуть, як пявки.

Померкло й сонце ясне вгорі,
Степи сумують і ріки,
Чайки лиш плачуть в Чорнім морі
Та трупом живляться вовки.
Мов дід старенький, хрест на бані
Схилився в смутку, у журбі:
Ох, деж побожні люди давні,
Що тут молилися в любві?!

* * *

Нема людей, нема правди!
Знов Христа розпяли,
Жидам віру Іскаріоти
За гроші продали.
Нема людей... Перевертні
Гуляють, бушують,
Прадідівське добро святе,
Земленьку плюндрують.
Нема людей... Нема добра...
Є горе і лихо...
Хтож це такий попід церкву
Шкандибає зтиха?
Хто крадеться за вуглами,
Поза бурянами?
То син іде... старець уже
Шукати йде мами...
Шукав щастя модерного
І раю нового,
Позбувся він жінки й сина,
Позбувся усього.
Один лиш скарб лишився ще:
Церковця старенька
І гріб святий, де спить вічно
Його рідна ненька.

* * *

Знайшов її. Знайшов хрестик
В кутку на цвинтарі
Тай схилився, щоб не взріли
Враги-комісарі.
Щоб не вчули, як він буде
Тихо розмовляти,
Щоб не знали, як говорить
Рідний син і мати.

* * *

Ой, не вітер з яру подуває,
Син у мами прощення благає:
„Прости, ненько, всі мої провини!
Прийми свою заблудшу дитину!
Забудь, ненько, всі гордощі мої,
Прийми мене до землі святої!"

„Я прощаю!" — каже рідна ненька.
„Та чи простить церковця старенька?
Та чи простить тобі Бог і люди
За всі кпини, за сміхи і блуди?!
Іди, синку, помолися Богу
І вір кріпко в Його перемогу!
Помолившись, іди шляхом рідним!
Не цурайся, що він тепер бідний,
І не бійся, що терном він битий,
Будяками й колючками вкритий.
Іди, синку, ти в села й городи
Та розказуй всім свої пригоди!
Не цурайся звичаю старого
І всю працю роби в імя Бога!"

* * *

Ой, не липи листям зашуміли,
Не осоки нічю шелестіли;
То раділа церковця убога,
Бо прощення просив син у Бога.
То раділа дзвіниця старенька,
Бо простила та синови ненька.
То раділи дзвони на дзвіниці,
Що вернувся син к рідній землиці...

* * *

Веселиться небо синє,
Сонце землю огріває,
Ліс довкола веселиться,
Поле весну зустрічає...
На дзвіниці дзвонять дзвони,
Виграваютъ в ріжні тони:
Від Карпатів по Поділлі
Йдуть степами відгомони.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за травень 1935 року.

ЗЛУЧЕНІ ВІДДІЛИ:

Від. число 54, в Джерзи Ситі, злучився з відділом число 170, в Джерзи Ситі, створивши один відділ, число 170, У. Н. Союза.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 7. Чісанський Олекса, Пухер Олекса, Пласконос Анна, Шашко Ольга.
В. 9. Башуга Василь.
В. 14. Петрашик Анна, Петрашик Максим.
В. 22. Гавалюх Марія.
В. 28. Робук Настася.
В. 42. Громик Анна.
В. 45. Штогрин Наталія, Барон Олекса.
В. 50. Яців Олена, Виняш Едвард.
В. 62. Гузар Евген.
В. 62. Тичинський Маріон, Худяк Михайло.
В. 63. Шостачко Ольга.
В. 64. Дутковик Анастазія, Верзольок Юліян.
В. 65. Напованець Юстина.
В. 69. Петров Богдан.
В. 79. Роздольська Анна.
В. 82. Лисик Анна.
В. 83. Палько Ольга, Палько Стефанія, Палько Віра.
В. 85. Петрак Никола, Шипула Іван, Поливка Анна, Костюк Марія.
В. 88. Петрушак Йосиф, Петрущак Богдан.
В. 91. Михалишин Юлія.
В. 93. Тітик Теодор, Красманський Іван, Сомик Стефан.
В. 94. Осадчук Пашка.
В. 99. Кушнір Семен.
В. 100. Гривенич Іван.
В. 102. Басиів Йосиф.
В. 103. Брендзей Марія Анна.
В. 106. Мокрицький Олекса.
В. 117. Ровинський Іван.
В. 120. Сирко Ева.
В. 121. Киринський Антін, Свередюк Йосиф, Мицік Ольга, Мицік Ірина.
В. 127. Макух Василь.
В. 143. Кулич Йосиф, Тихоліз Катерина, Горбалевич Антін.
В. 152. Климців Никола, Смагула Николай.
В. 155. Балюх Стефан, Яремчак Іван, Процишин Текля, Ходан Йосиф, Шевчик Марія.
В. 159. Пиндзола Теодор, Новак Петро.
В. 165. Перій Михалина.
В. 166. Супінька Анна, Мудрик Марія, Малій Марія, Мітерер Юлія, Темкоранко, Багній Володимир, Маслей Андрій, Маланчук Іван.
В. 167. Кульматицька Стелля Ірина.
В. 173. Розак Каролина.
В. 181. Семеник Франко Т.
В. 182. Ховзун Катерина.
В. 183. Коваль Іван.
В. 204. Першин Михайло, Гладун Анна, Гук Марія, Воробець Меланія.
В. 206. Виспянський Петро.
В. 209. Вадяк Михайло.
В. 216. Заокопна Марія.
В. 218. Скарбінський Людвік, Санагурський Іван.
В. 219. Боднар Теодор.
В. 221. Лисняк Іван.
В. 223. Дрозд Анна.
В. 243. Онищук Іриней.
В. 246. Семчук Іванна.
В. 256. Бораковський Стефан.
В. 274. Лопушанський Василь, Цицик Андрій, Кіхтан Дмитро, Пірко Емілія.
В. 281. Гриник Михайло, Гриник Марія.
В. 282. Киндзерська Марія.
В. 292. Сисак Анна, Шевчук Марія, Сеньков Василь, Сеньків Катерина, Стацків Ева.
В. 296. Демчина Богдан, Тимочко Іван.
В. 303. Сич Юлія Марія.
В. 307. Слободян Юрій.
В. 334. Гомзяк Петро, Репушинська Олена, Антонів Михайло, Кузик Никола, Заворський Дмитро.
В. 339. Бішко Агафія.
В. 350. Панасюк Анна.
В. 359. Трощанецька Михалина, Чуй Анна.
В. 361. Хома Антін, Воробець Яків, Василишин Іван, Пасічник Антон, Савка Йосиф, Козяр Никита, Вінтоняк Марія, Накупінська Поля, Вішньовська Анна, Евах Розалія, Василик Іван, Процишин Лука, Шевчук Катерина.
В. 365. Васильчук Анастазія, Рудницька Анастасія.
В. 366. Яворський Іван.
В. 369. Богонос Олекса.
В. 370. Бризицький Володимир.
В. 371. Бойкевич Олена, Байкевич Петро Йосиф.
В. 383. Томашевський А. М.
В. 385. Дзаман Іван.
В. 390. Ященич Розалія, Прухницький Андрій.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Кропиляк Стефан, Новак Фецій, Пачканич Михайло, Пачканич Іван, Сметана Марко.
В. 2. Будич Марія, Будич Іван, Будич Андрій.
В. 8. Чолей Василь.
В. 9. Старовецька Анна, Ковальчук Лука, Пелех Іван, Пелех Анна.
В. 10. Марис Володимир, Погода Марія, Погода Іван.
В. 15. Угрин Анна, Гермак Анна.
В. 18. Лабовська Анна, Лабовський Іван, Зопко Никола.
В. 20. Годяк Никола, Годяк Анна Амеля, Годяк Марія, Годяк Йосиф.
В. 29. Шкварла Захарій.
В. 31. Ястряб Карло, Ястряб Анна.
В. 41. Щепаняк Михайло, Морозовська Анастазія, Морозович Михайло.
В. 50. Панько Іван.
В. 74. Мундзякевич Антін, Дацко Іван, Вересюк Онуфер.
В. 83. Малиновський Григорій.
В. 90. Войтило Михайло.
В. 95. Борута Андрій, Куц Захарій, Чорний Павло, Борута Юрій.
В. 99. Тесла Іван.
В. 100. Яницька Текля, Яницький Теодор.
В. 111. Віскум Матвій.
В. 115. Скубяк Іван.
В. 127. Паньків Василь.
В. 135. Тунько Анна, Тунько Юлія.
В. 147. Кмець Петро.
В. 158. Годованський Петро.
В. 160. Форман Михайло, Форман Катерина.
В. 181. Сопків Дмитро.
В. 190. Ковальчук Федор.
В. 193. Отрок Трофим, Отрок Розалія.
В. 201. Пех Михайло, Феняк Артим, Конський Григорій.
В. 204. Бойда Мокрина.
В. 213. Кобрин Василь.
В. 217. Плекан Марія, Плекан Микола, Николайків Варвара.
В. 227. Рушняк Ева, Рушняк Петро, Цап Василь.
В. 229. Кош Микола, Кош Анна, Домбровський Яків, Славський Антін, Кош Іван, Кош Михайло, Лулик Пелагія, Лисик Катерина, Домін Федор, Домін Марія, Езак Григорій, Ізак Елизавета.
В. 230. Лесиганич Михайло.
В. 235. Андрищ Юрій.
В. 237. Яворська Теодозія, Яворський Данило.
В. 242. Оленич Семен, Оленич Ева.
В. 252. Краснозоний Дмитро.
В. 268. Горешко Андрій, Смачило Никита.
В. 276. Гомзяк Катерина, Карасик Марія.
В. 280. Цебін Франко, Хома Ілько.
В. 286. Кусий Дмитро.
В. 300. Яцишин Юрій.
В. 301. Кулич Семен, Коваль Прокіп, Думанчак Лука, Думанчак Анна, Кулич Юлія, Кошинський Теодор.
В. 307. Стадник Ілько, Прус Петро, Прус Анастазія.
В. 316. Легкий Василь.
В. 317. Присяжник Стефан.
В. 320. Слободян Йосиф, Баран Ілько, Західний Теодор.
В. 334. Заготочний Йосиф, Микита Марія, Литвак Марія, Литвак Петро, Микита Никола, Чиканська Олена, Бух Марія, Шугай Марія.
В. 352. Ковалик Йосиф, Шабалевич Марія, Лема Петро.
В. 361. Процишин Бронислав, Процишин Мирослав, Гула Йосиф, Новак Никола, Добрянський Іван.
В. 362. Кревин Текля, Кондира Василь, Кревин Йосиф.
В. 365. Горват Тесій, Вах Дмитро, Якубишин Бартко, Горват Марія, Чарней Анна.
В. 384. Чайка Захарко.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 4. Моряк Стефан.
В. 20. Квасняк Каролина.
В. 45. Вавриж Теодозія.
В. 88. Петрущак Андрій.
В. 97. Бродський Микола, Бродський Михайло, Бродська Анастазія, Бродський Василь.
В. 123. Іванців Катерина, Іванців Михайло.
В. 128. Мурин Іван.
В. 137. Молашевська Марія, Молашевський Франко.
В. 142. Лабунська Зофія, Лабунський Сильвестер.
В. 170. Бараник Семен, Бараник Ева, Гаєвий Василь, Томчук Марія, Салюк Григорій, Бараник Іван, Томчук Василь, Томчук Марія, Гузар Іван, Дячик Михалина, Дячик Андрій, Чопик Теодор, Чопик Бронислава.
В. 177. Болюх Григорій.
В. 179. Стефанов Розалія.
В. 183. Чорний Никола, Чорний Іван, Лемчук Анастазія, Еванчук Михайло, Еванчук Іван, Бартош Стеля.
В. 217. Сколовський Юрій, Соколовський Мирон.
В. 221. Гутман Зофія.
В. 223. Какак Мартин.
В. 230. Бахур Катерина, Бахур Касьо.
В. 237. Дмитрик Михайло.
В. 251. Штохмаль Михайло, Штохмаль Марія.
В. 267. Овчар Михайло.
В. 270. Жуковський Василь.
В. 274. о. Дяків Володимир.
В. 352. о. Боярчук Йосиф.
В. 361. Моторний Павло, Моторна Катерина.
В. 364. Личко Ольга.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 125. Костерка Марія.
В. 141. Братусь Йосиф.
В. 149. Фляк Михайло.
В. 223. Грицай Романа.

ЧИСЛО ЧЛЕНІВ ПЕРЕНЕСЕНЕ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:	Членів:	Відділ:	Членів:
1	9	209	4
2	1	211	10
3	6	214	5
4	1	215	1
5	8	217	4
8	1	218	10
12	7	220	11
13	5	221	1
16	7	226	2
29	1	230	1
30	7	234	5
31	1	235	7
35	3	237	2
36	7	238	2
38	2	240	8
44	14	241	2
46	1	242	2
47	1	245	2
57	2	246	3
58	2	247	1
63	8	260	1
64	7	262	1
65	10	266	2
66	11	271	6
67	3	273	9
70	6	274	2
74	1	275	2
76	4	277	3
78	1	280	1
79	2	282	4
83	1	283	2
86	2	287	2
87	2	288	2
88	4	290	1
90	1	292	2
94	2	294	1
97	1	295	3
98	11	296	1
99	3	298	2
102	2	300	2
104	3	301	16
106	2	307	2
108	3	308	4
111	1	312	4
114	1	318	11
116	4	320	1
117	3	324	2
121	3	327	2
127	1	331	2
130	1	332	5
131	1	334	9
132	1	335	4
135	1	338	3
142	1	339	1
147	1	340	4
152	4	341	1
156	1	349	1
162	2	352	1
168	1	358	1
179	2	361	7
180	1	362	7
181	1	363	11
182	1	365	1
183	1	366	4
191	1	370	2
193	2	371	2
194	2	372	2
195	1	373	1
196	1	382	6
206	11	383	8
207	1	385	3
208	1		

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Меца Михайло, Смалець Варвара, Баран Іван, Барна Ева, Меца Теодор, Бойчук Михайло, Олесничак Теодор, Войтович Марія.
В. 7. Томашовський Андрій, Мельник Марія, Федашко Лука.
В. 8. Василець Павло.
В. 9. Сич Іван, Сич Анна, Хомінець Іван, Вербіцький Михайло, Хомінець Калина, Коваль Никола, Кормаш Текля.
В. 10. Мазепа Юстина.
В. 12. Фецько Семен.
В. 14. Колба Олекса, Творщук Іван.
В. 15. Папа Агнешка.
В. 20. Гвязда Іван.
В. 22. Гриневецький Стефан В. П.
В. 25. Трач Никола, Авраменко Василь.
В. 29. Гривняк Марія, Гривняк Іван, Гривняк Михайло, Гривняк Михайло, Саболь Тереса, Сайтерс Юлія, Коваль Йосиф, Коваль Анна, Ковалевич Семен.
В. 31. Пограничка Марія, Пограничний Михайло, Павлик Іван.
В. 38. Качмарчик Петро, Халанич Василь.
В. 39. Сікавич Розалія.
В. 47. Хас Паранія.
В. 50. Ковяк Теодозія, Козопас Дмитро, Кузан Франко, Салак Іван.
В. 52. Смазек Станислав М.
В. 56. Грушкевич Петро, Якубов Метро.
В. 73. Журба Михайло, Журба Емілія, Ковальчук Петро.
В. 78. Молочняк Петро, Лесяк Петро, Кравець Григорій, Фіняк Якубів, Бібас Іван, Супрович Матеуш, Якобовський Іван, Бованкович Іван, Вишар Іван.
В. 83. Запоточна Анна.
В. 84. Гайда Олена, Гайда Никола.
В. 88. Запотоцька Василина, Михальський Стефан.
В. 90. Канінець Іван, Ковалишин Іван, Ковалишин Михайло, Бандерич Андрій, Фриндак Юрій, Фриндак Катерина.
В. 96. Ревт Сенько, Король Стефан.
В. 98. Винник Яків.
В. 102. Пукач Никола.
В. 110. Жуковський Яків.
В. 124. Кавний Теодор.
В. 126. Кривецька Марія, Кривецький Ілько.
В. 127. Перожак Марія, Кушка Теодор.
В. 130. Сологуб Іван, Кіцька Евдокія, Кіцька Теодор.
В. 131. Лавринчук Андрій.
В. 132. Білінська Йосифа, Білінська Марія.
В. 135. Голобінька Марія.
В. 140. Тихоневич Гаврило.
В. 155. Будняк Варвара, Будняк Григорій, Ходан Іван, Стах Максим, Вовк Дмитро.
В. 156. Рибник Катерина.
В. 157. Федьов Василь.
В. 158. Паленичка Григорій, Соколовська Текля.
В. 163. Онеський Іван.
В. 170. Лазорко Дмитро, Спивак Петро.
В. 173. Кучапська Анна.
В. 176. Косар Данило, Семкович Лука.
В. 178. Скроцька Ольга Марія.
В. 181. Микитин Гаврило, Сулима Наталія.
В. 184. Гадзук Іван.
В. 188. Чайковський Анна Т.
В. 193. Козловська Олена, Малинська Марія, Малішевський Володимир, Малішевський Іван, Малішевська Стела.
В. 201. Либа Василь.
В. 204. Кондрацький Олекса.
В. 206. Корнелюк Василь, Корнелюк Марія.
В. 213. Фіняк Евстахій.
В. 214. Березовський Гнат.
В. 216. Пишко Анна.
В. 217. Головка Іван, Чоловський Лука, Кучмій Григорій, Лицишин Василь.
В. 222. Половий Михайло.
В. 227. Булька Марія, Булька Анна, Булька Тома, Цап Стефан.
В. 229. Литвак Карп, Литвак Франка, Югас Анна.
В. 230. Яслик Михайло, Яслик Анна, Бенгзен Марія.
В. 243. Олещук Михайло, Станцевич Катерина.
В. 252. Багрій Іван, Данилко Панько.
В. 254. Сугула Войтих.
В. 259. Баняс Олекса.
В. 266. Бабій Іван.
В. 269. Петрик Теодор, Петрик Стефан, Петрик Зофія.
В. 270. Грубець Стефанія, Грубець Стефан.
В. 276. Коруна Евдохія, Марковський Богдан, Марковська Ольга, Шимовська Катерина, Крупінська Елизавета, Крупінський Михайло, Бірців Гнат, Тер Ева, Мидяновська Анна, Фук Марія.
В. 277. Марчак Федор.
В. 278. Шваничик Никола.
В. 282. Костюк Стефан.
В. 292. Стрельбицький Адам.
В. 295. Стрельбицький Адам, Стреська Катерина, Мецька Юлія.
В. 296. Каліновська Ольга, Василик Стефан, Василик Міцель, Василик Юстина, Місько Григорій, Мадюк Йосиф, Василик Петро.
В. 298. Дроздик Катерина, Дроздик Михайло.
В. 300. Ричак Василь.
В. 304. Попелюк Андрій.
В. 317. Залеський Петро.
В. 318. Шарга Павло, Шарга Катерина.
В. 319. Мацида Зофія, Вовк Никола, Мацидин Анна, Стасинчук Марія.
В. 325. Ковальчук Анна.
В. 326. Шеманський Іван.
В. 328. Малелька Марія, Ярош Марія, Ярош Іван.
В. 334. Секерак Михайло мол.
В. 336. Матішин Стефанія, Данищук Василь.
В. 338. Грицько Іван, Онуфер Теодор.
В. 342. Крупа Анна.
В. 345. Грубрин Яків.
В. 352. Дідюх Ева.
В. 358. Мовчко Анна.
В. 361. Крохмальний Василь, Паликий Ілько, Василишин Данило, Козор Іван.
В. 369. Дрофіць Стефан.
В. 371. Кузів Василь.
В. 379. Шишка Григорій.
В. 381. Залета Іван.
В. 384. Мандрик Антін, Філіпович Дмитро.
В. 386. о. Журавецький Петро.
В. 390. Тадайчук Теодор.
В. 396. Федько Володимир.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 2. о. Боярчук Йосиф.
В. 42. Бродський Никола, Бродський Михайло, Бродська Анастазія.
В. 54. Бараник Семен, Бараник Ева, Гаєвий Василь, Томчук Марія, Салюк Григорій, Бараник Іван, Чопек Бронислава, Чопик Теодор, Дячик Андрій, Дячик Михалина, Гузар Іван, Томчук Марія, Томчук Василь.
В. 73. Волюх Григорій.
В. 78. Данильчук Семен.
В. 159. Іванців Катерина, Іванців Михайло.
В. 204. Одайський Олекса.
В. 213. Кругляк Варвара, Кругляк Іван.
В. 221. Козак Михайло.
В. 234. Овчар Михайло.
В. 252. о. Дяків Володимир.
В. 328. Станкевич Йосифа, Василишин Марія, Василишин Стефан, Станкевич Карл.
В. 338. Мурин Іван.
В. 341. Штохмаль Марія, Штохмаль Михайло.
В. 347. Пелехатій Стефан.
В. 361. Малашевська Марія, Малашевський Франко.
В. 373. Стефанов Розалія.
В. 388. Дмитрик Михайло.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС.

В. 125. Костерка Марія.
В. 141. Братусь Йосиф.
В. 149. Фляк Михайло.
В. 223. Грицай Роман.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 8. Гавриляк Никола.
В. 106. Мальчик Андрій.
В. 147. Войцьо Анна Лев, Сивий Анна.
В. 273. Гарлов Анна.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗІ ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 9. Вашута Василь.
В. 25. Лукенюк Віссаріон.
В. 61. Войцьо Мартин М.
В. 148. Бельська Стелля.
В. 361. Юшкевич Марія А.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ВИПЛАЧЕНИМ ОБЕЗПЕЧЕННЯМ:

В. 295. Кулявець Теодор.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 1. Янищак Василь.
В. 29. Здирко Петро.
В. 76. Дуфляк Михайло.
В. 106. Гошко Петро.
В. 142. Грін Іван.
В. 145. Дмитришак Михайло.
В. 159. Федорів Максим.
В. 163. Олешевський С. Василь.
В. 212. Чмирїт Анна.
В. 213. Храннок Михайло.
В. 229. Коцюбка Михайло.
В. 286. Барна Іван.
В. 338. Драган Вероніка.
В. 345. Шкірка Онуфрій, Садова Текля.
В. 371. Бойкевич Григорій.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком травня 1935 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	20,854
В місяци травні 1935 р. принято нових	140
В місяци травні 1935 р. принято наново	138
В місяци травні 1935 р. принято з переступними листами	52
В місяци травні 1935 р. принято з інших кляс	5
В місяци травні 1935 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	499
Разом	21,688
В місяци травні 1935 р. суспендовано	212
В місяци травні 1935 р. відійшли з переступними листами	39
В місяци травні 1935 р. відійшли до інших кляс обезп.	5
В місяци травні 1935 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	499
В місяци травні 1935 р. відійшли зі зворотом в готівці	5
В місяци травні 1935 р. відійшли на безпл. продовження	5
В місяци травні 1935 р. відійшли на виплачене обезпеч.	1
В місяци травні 1935 померли	16
Разом	782
З кінцем травня 1935 в У. Н. Союзі було дорослих членів	20,906

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Д.	на $ 100	3
В клясі А.	на $ 250	44
В клясі А.А.	на $ 500	590
В клясі В.	на $ 750	89
В клясі С.	на $1000	1,373
В клясі В.В.	на $1500	37
В клясі С.С.	на $2000	13

НОВІ РОДИ.

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	323
В клясі О-1000	на $1000	248
В клясі О-1500	на $1500	3
В клясі О-2000	на $2000	6
В клясі О-2500	на $2500	—
В клясі О-3000	на $3000	—

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	476
В клясі Р-1000	на $1000	369
В клясі Р-1500	на $1500	5
В клясі Р-2000	на $2000	3
В клясі Р-2500	на $2500	—
В клясі Р-3000	на $3000	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	331
В клясі Е-1000	на $1000	138
В клясі Е-1500	на $1500	3
В клясі Е-2000	на $2000	—
В клясі Е-2500	на $2500	—
В клясі Е-3000	на $3000	—

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ

В клясі W- 500	на $ 500	575
В клясі W-1000	на $1000	1,706
В клясі W-1500	на $1500	3
В клясі W-2000	на $2000	1

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ ДАВНИХ ЧЛЕНІВ.

В клясі Т- 100	на $ 100	3
В клясі Т- 250	на $ 250	236
В клясі Т- 500	на $ 500	4,109
В клясі Т- 750	на $ 750	637
В клясі Т-1000	на $1000	9,325
В клясі Т-1500	на $1500	204
В клясі Т-2000	на $2000	56
Разом		20,906

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 1. Янкович Дмитро Зенон.
В. 7. Крушинський Йосиф Багрій, Новий Теодор.
В. 11. Макар Ірина, Макар Марія, Макар Іван.
В. 12. Фецько Роберт, Фецько Петро мол.
В. 13. Крушельницька Ольга, Крушельницький Іван.
В. 14. Петрашик Осипа, Копцюх Богдан.
В. 24. Дрогомирецький Володимир, Дрогомирецький Семко.
В. 64. Зелінський Тарас.
В. 75. Космина Стефан, Космина Данило.
В. 86. Бекач Володимир, Брезинська Ольга.
В. 88. Петрущак Стефан, Петрущак Андрій.
В. 94. Осадчук Анна.
В. 102. Кокітко Іван, Кокітко Юрій.
В. 121. Свередюк Іван Петро, Мицик Анна, Мицик Михайло, Мицик Франко, Мицик Василь.
В. 125. Гавалюх Анна.
В. 136. Ластовський Юрій.
В. 144. Грицевич Едвард.
В. 147. Савчук Стефан, Савчук Марія, Яромий Патриця Марія, Крамар Олена, Крамар Юрій, Крамар Анна, Грабовинський Михайло.
В. 163. Семенюк Софія.
В. 167. Кульматицький Омелян.
В. 172. Панасик Віра, Панасик Люба.
В. 198. Покітинська лена, Покітинський Андрій, Сохорука Катерина.
В. 204. Весоловський Володимир Богдан.
В. 221. Нагорняк Іван.
В. 225. Матущак Ольг.
В. 271. Моспан Йосиф.
В. 274. Пірко Петро, Пірко Микола, Пірко Василь, Пірко Марія, Пірко Розалія, Пірко Анна.
В. 276. Сисин Олена.
В. 296. Сакалюк Стефан.
В. 359. Трощинецька Франка, Трощінецька Анна.
В. 361. Сух Михайло, Сух Йосиф, Борак Мирослава, Вінтоняк Семен Юрій, Скоревич Антонина.
В. 366. Босий Патриця, Обуховський Володимир, Обуховська Ольга, Обуховська Геновефа, Обуховська Юлія.
В. 370. Тайсар В. Гаролд, Тайсар В. Олена, Тайсар Ф. Марія.
В. 383. Бабей Гілярій.
В. 386. Щерба Іван, Попов Володимир, Щерба Павло, Щерба Ірина.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 9. Старовецький Богдан, Старовецький Лев.
В. 18. Зопко Павлина, Зопко Стефан, Зопко Олена.
В. 29. Шкварла Захарій.
В. 31. Ястроб Франка, Ястроб Іван, Ястшемб Едвард.
В. 74. Вересюк Йосиф, Вересюк Текля.
В. 95. Кріль Стефанія, Кріль Настя, Кріль Василь, Кріль Катерина, Бурута Юрій, Борута Ева, Борута Антін.
В. 229. Ізак Етель, Ізак Олена, Ізак Григорій, Лисик Василь, Лисик Марія, Копсть Яків, Кость Петро, Кость Анна, Кость Йосиф.
В. 242. Оленич Петро.
В. 316. Легкий Володимир, Легка Парасєа.
В. 334. Литвак Михайло.
В. 362. Кундира Анна, Кундира Петро, Кундира Андрій.
В. 365. Якубишин Стефан.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 123. Іванців Микола, Іваців Григорій, Іванців Анна.
В. 142. Лабунський Станислав, Лабунська Евгенія, Лабунська Олена.
В. 170. Томчук Микола, Бараник Катерина, Трусевич Мирослав, Трусевич Стефан, Трусевич Марія, Дячик Володимир.
В. 217. Сокольський Петро, Сокільський Мирон, Сокольська Марія.
В. 230. Бахур К. Володимир.
В. 237. Дмитрик О. Михайло.
В. 361. Моторний Теодор.
В. 371. Онищук Ольга, Онищук Емілія.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 318. Майстро Ольга.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 9. Янковська Анна, Янковська Марія.
В. 13. Футулуйчук Стефан, Футулуйчук Анна, Футулуйчук Марія.
В. 38. Халанич Андрій.
В. 65. Джуган Олена, Джуган Марія, Джуган Михайло, Джуган Петро.
В. 72. Пеленська Марія, Пеленська Ольга.
В. 83. Запотічна Анна, Запотічний Іван.
В. 84. Гайда Марія.
В. 99. Мархевка Іван, Мархевка Олена, Мархевка Стефанія.
В. 102. Угрин Іван.
В. 116. Шевців Ольга.
В. 130. Кичка Микола.
В. 132. Білінський Володимир, Білінська Марія.
В. 145. Бачо А. Павло, Бача Анна.
В. 147. Мацьків Катерина, Мацьків Анна, Мацьків Іван.
В. 170. Лазорко Володимир, Лазорко Олена.
В. 217. Луцишин Йосиф.
В. 229. Литвак Кароль, Литвак Роман.
В. 269. Петрик Іван, Петрик Петро, Петрик Михайло.
В. 270. Грубець Антін, Бобко Марія.
В. 277. Марчук Марія Іванна, Марчук Олена Ірина.
В. 292. Лишняк Стефанія.
В. 298. Ощипко Михайло, Ощипко Анна.
В. 319. Мацидин Олена, Мицидин Анна.
В. 336. Кость Анна, Савчак Анна, Дмитрів Марія, Дмитрів Ольга.
В. 365. Федорович Володимир.
В. 385. Мельниковська Марія, Мандюк Іван.
В. 396. Варунок Анна, Федьків Анна.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 54. Томчук Микола, Бараник Катерина, Трусевич Стефан, Трусевич Мирослав, Дячик Володимир, Трусевич Марія.
В. 159. Іванців Микола, Іванців Григорій, Івнаців Анна.
В. 328. Василишин Павло, Василишин Михайло, Василишин Марія, Василишин Стефан.
В. 388. Дмитрик Михайло.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 7. Шашко Ольга, Пласконос Анна, Пухір Ілько, Чижовський Олекса.
В. 28. Робак Анастасія.
В. 50. Яців Олена, Виняш Едвард.
В. 62. Висоловський Михайло.
В. 63. Шостачко Ольга.
В. 64. Вархоляк Йосиф.
В. 65. Напованець Юстина.
В. 69. Петрівський Богдан.
В. 82. Лисик Анна.
В. 85. Шепула Іван, Поливка Анна, Петрак Микола, Костюк Марія.
В. 91. Михайлишин Юлія.
В. 99. Кушнір Семен.
В. 103. Брендзей Марія.
В. 121. Свередюк Йосиф.
В. 127. Макух Василь.
В. 147. Горбалевич Антін, Техоліз Катерина.
В. 152. Климців Микола, Смагула Микола.
В. 155. Балюх Стефан, Яремчак Іван, Процанин Текля, Ходан Йосиф, Шевчик Марія.
В. 159. Новак Петро.
В. 173. Розак Каролина.
В. 204. Гук Марія.
В. 209. Вадяк Михайло.
В. 218. Скарбінський Людвіг.
В. 223. Дрозд Анна.
В. 256. Бораковський Стефан.
В. 274. Цицик Андрій, Кіхтан Дмитро, Лопушанський Василь.
В. 281. Гриник Марія.
В. 292. Шевчук Марія, Сисак Анна.
В. 307. Слободян Юрій.
В. 334. Антонов Михайло, Репушинська Олена, Кузик Микола, Гомзяк Петро.
В. 339. Бішко Агафія.
В. 361. Василик Іван, Процишин Лука.
В. 365. Васильчук Анастасія.
В. 366. Яворовський Іван.
В. 369. Богонос Олекса.
В. 370. Березецький Володимир.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 318. Майстро Ольга.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 206. Яцишин Анна, Яцишин Корнеля.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком травня 1935 р. було в У. Н. С. дітей членів	9,166
В місяци травні 1935 р. принято нових	78
В місяци травні 1935 р. принято наново	35
В місяци травні 1935 р. принято з переступними листами	21
В місяци травні 1935 р. принято з інших кляс	1
Разом	9,301
В місяци травні 1935 р. суспендовано	54
В місяци травні 1935 р. відійшли з переступними листами	14
В місяци травні 1935 р. відійшли до старших членів УНС.	56
В місяци травні 1935 р. відійшли до інших кляс	1
В місяци травні 1935 р. відійшли на безплатне продовж.	2
Разом	127
З кінцем травня 1935 в У. Н. Союзі було дітей членів	9,174

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В 1-ій клясі за 25 цнт. місячної вкладки	7,508
В клясі 2-ій за 50 цнт. місячної вкладки	1,666
Разом	9,174
З кінцем травня 1935 в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	30,080

УВАГА

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинне пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Як повнолітні так і малолітні члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць травень 1935 року суспендовані або виключені за неплачення місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надалі бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом цього місяця (червня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цього не зроблять до кінця місяця червня 1935 року, то в липні 1935 р. мусять виповнити нові аплікації (просьбі о приняття), коли хотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, як повнолітні так і малолітні, котрі в місяци травні 1934 р. взяли переступні листи, а еще досі не зголосилися до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци червні 1935 р., бо на другий місяць, то є в липні 1935 р. стратять всі членські права і могли би бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о приняття).

Дано в Джерзи Сіти, Н. Дж., дня 11 червня 1935.

Дм. Галичин, гол. рек. секр.

Будуючи Музей Визвольної Боротьби в Празі, будуємо тревалий памятник наших визвольних змагань.

Бережім славну традицію нашої державности! Будуймо Музей Визвольної Боротьби України!

ПРОТОКОЛ

з нарад головного екзекутивного комітету У. Н. Союза, що відбулися 12 червня 1935 року в головній канцелярії У. Н. Союза під ч. 81-83 Гренд Стріт Джерзи Сіти, Н. Дж.

Приявні: головний предсідник М. Мурашко, головний рекордовий секретар Д. Галичин і головний фінансовий секретар-касієр Р. Слободян.

Наради почалися в 3-тій годині пополудні. Головний предсідник відкрив збори та предложив на порядок дня такі справи:

Collinswood, N. J., $19,000 Water Bonds 5%. Свого часу вже було проголошене протоколом головного екзекутивного комітету У. Н. Союза, що заряд міста залягає з плаченням відсотків від тих бондів, а таксамо зі сплатою самого капіталу. В останніх часах заряд міста запропонував сплатити зараз У. Н. Союзови в готівці від $4,000 до $5,000, а на решту капіталу видати організації довгоречецеві зворотні бонди. На таку пропозицію організація не згодилась, а натомісць подала свої умови, з тим, що коли заряд міста їх не приме, то У. Н. Союз буде змушений підприняти судові кроки в тій справі. На те організація отримала тепер повідомлення, що заряд міста буде старатися піти на такі уступки, на які йому буде тільки можливим.

Супроти того порішено вести з зарядом міста дальші переговори в тій справі.

High Point, North Carolina, $30,000 Water & Sewer Bonds 5%. Речинець платности тих бондів іще не вийшов, але заряд міста залягає з плаченням відсотків від капіталу. Тепер організація отримала виороблений зарядом міста плян щодо зміни теперішніх бондів на зворотні бонди з довшим речинцем сплати капіталу та з нижчими відсотками.

Порішено не підписувати умови, опертої на вище згаданому пляні, а натомісць робити дальші старання в ціли виєднання кращих умов щодо сплати капіталу та відсотків від нього.

Продаж бондів. Супроти того, що держава відкликала 4% бонди Говм Овнерс Лон Корпорейшен, а також 4½% бонди Федерел Ленд Бенк, постановлено продати цього випуску всі бонди, які були в посіданню організації. І так продано: бонди Говм Овнерс Лон Корпорейшен за $218,210.42, за які заплачено минулого року $213,012.50; бонди Федерел Ленд Бенк за $25,218.75, які закуплено за $25,031.25.

Виміна бондів. Порішено виміняти $6,700 бонди Фирст Ліберти, які держава відкликала, на $6,700 бонди Юнайтет Стейтс Трежюрі.

Купно бондів. Ухвалено закупити $25,000 бонди Содерн Каліфорнія Едисон 3¾% за ціну $24,625, і бонди Говм Овнерс Лон Корпорейшен 3% за $101,968.75. Крім цього постановлено інвестувати $100,000 у забезпечених та запоручених державою морґеджах.

Перебрання реальностей на власність У. Н. Союза. Порішено перебрати на власність організації реальність під ч. 41-43-45-47 Келі Парквей, Бейон, Н. Дж., на якій організація мала морґедж у сумі $90,-000, і яку то реальність організація мала вже довший час під своєю контролею, збираючи там чинш.

Уділення нових морґеджів. Постановлено уділити морґедж у сумі $2,700 на реальність Стефана Зілінського, і морґедж у сумі $3,700 на реальність Миколи Беґера. Порішено відновити морґедж у сумі $5,000 на реальність під ч. 198 Забриски Стріт, Джерзи Сіти, Н. Дж. Як уже було проголошено протоколом головного екзекутивного комітету У. Н. Союза з 9 квітня 1935 року, ту реальність постановлено тоді перебрати на власність організації. Та в межичасі власник реальности продав ту реальність і заплатив У. Н. Союзови всі залеглі відсотки від морґеджу, як також вирівнав залеглий міський податок. Супроти того порішено відновити морґедж на ту реальність в такій самій сумі для нового власника реальности.

Вкінці порішено приписати умову, згідно з якою власник реальности на Берген і Вірджінія евені, Джерзи Сіти, Н. Дж., згодився платити по $400 місячно на покриття залеглих і біжучих відсотків від морґеджу організації, а окремо по $500 місячно на покриття залеглих і біжучих міських податків.

На тім покінчено наради головного екзекутивного комітету У. Н. Союза в 6-тій годині ввечір.

Д. Галичин, гол. рек. секретар.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ.

ТРЕБА ПРОВІДНИКІВ.

Десь цими днями припадає якийсь ювилей видавництва відомих книжок-провідників по чужих краях, так званих „бедекерів", без котрих подорожні деяких народів не рушаться з дому.

Тепер Марґаріта Елстон Ґоджер видала собі провідник, що правда невеличкий, бо всього 102 сторони, але всетаки дуже пожиточний. Це провідник по вітамінах.

Ні, це не край. Це ті таємничі прикмети в поживі, котрі то консервують наше здоровля, то додають нам сили, то запобігають умученню, недузі, тощо. Вчені відкрили 6 таких вітамін, з котрих кожду називають одною буквою азбуки. Отже досі маємо вже: A, B, C, D, E, G. Отже пані Ґоджер написала провідник, щоби ми не зблудили серед вітамін, як серед ліса, та не зайшли, замісць до села, до міста.

МУРИН НА РОЗДОРОЖУ.

Муринський учений Джеймс Велдон Джансон написав книжку: Американські Мурини, а ви куди?

Як з заголовку видно, автор хоче розвязати Муринам важне питання, що їм в Америці робити.

Він дає перегляд таких питань: Виходити Муринам з Америки, чи вжити фізичної сили для добуття своїх прав? Помагати в Америці робити комуністичну революцію? Відділитися від решти населення та створити державу в державі (себто чорну державу в білій державі)?

Уже само перечислення питань, які зачіпають муринську душу, показує, які трудні завдання дає доля для вирішення ріжним народам. Коли в книжці не видно ніякої розпуки, то справді треба подивляти відвагу людей, що йдуть на визов такій тяжкій долі.

ЧИ КОМУНІЗМ НЕСЕ ВИЗВОЛЕННЯ?

Незвичайно цікаві думки говорить Джансон своїм чорним землякам про комунізм.

Він каже, що між Муринами в Америці є досить багато комуністів. Він цьому не дивується. Він проти цього нічого не пише. Джансон каже: як Мурин хоче бути комуністом, це його право бути комуністом, таксамо як білого.

Одначе, коли Мурини стають комуністами тому, що, мовляв, комунізм принесе Муринови рівноправність та звільнить його від усяких переслідувань білих людей, то Джансон вважає своїм обовязком сказати їм на це свою осторогу. „Як Америка стане комуністична", питається Джансон, „то звідки возьмуться тут комуністи?" Він відповідає: „Вони певно наберуться з місцевих таки Американців. Колиж ці Американці мають нині упередження до Муринів, то як вони позбудуться його, ставши комуністами? Комуністичні аґенти кажуть Муринам, що Американці під впливом комуністичних засад стануть трактувати Муринів справедливо. Джансон питається їх: чи засади християнства не кажуть теперішнім Американцям трактувати Муринів як братів у Христі? А трактують вони їх так? Чи засади демократії не кажуть трактувати Муринів нарівні з білими? А чи демократи трактують їх як рівних співгорожан?

РІВНОПРАВНІСТЬ НАРОДІВ У РОСІЇ.

Комуністичні аґенти, аґітуючи за комунізм серед Муринів, люблять показувати на брак упередження до Муринів у Росії. Мовляв, коли комунізм у Росії не знає упередження до Муринів, то не буде такого упередження й в Америці, як тут настане комунізм.

Джансон звертає Муринам увагу, що терпимість до Муринів у Росії не має нічого спільного з комунізмом. У Росії не було упередження до Муринів і до комуністичного перевороту. Аджеж Росія проголосила напів-Мурина Пушкіна своїм найбільшим національним поетом. Аджеж як до Росії приїхав муринський актор Айра Алдридж, то по його представленню студенти випрягли коні з його воза та потягнули віз самі до готелю. Ні, каже Джансон, не комунізм знищив упередження до Мурина в Росії. Його там серед Москалів не було.

І В РОСІЇ Є „МУРИНИ".

До цього Джансон міг би додати ще, що ті національні упередження, які в Росії до большевицької революції були, ті упередження там далі лишилися.

На словах, що правда, говориться про рівноправність народів, рівноправність аж до відірвання від Росії, але на ділах бється всякого „іностранця", себто всяку людину немосковської національности, як тільки вона проявляє якунебудь національну свідомість. Національну свідомість признається тільки в Москалів. Усяка інша національна свідомість засуджена. Всіх „інородців" трактується в Росії менше-більше так, як Муринів в Америці.

Отже не має Росія так багато основ гордитися своєю толеранцією. Що вона толерантна до американських Муринів? У тім великої чести нема. Таж і Польща теж толерантна до американських Муринів. І Америка толерантна до Муринів — в Африці. Не глодже нікого цвях у чужім чоботі.

ЗБІРКА БЛІХ.

У Ставіополі на північнім Кавказі зібрали 20,000 бліх в особливій колекції. Є тут 200 родів бліх, які належать до 40 ґатунків. Славний дослідувач чуми на північному Кавказі ствердив, що всі блохи є носіями чуми. Тому систематичне студіювання блошної фавни дає Советам змогу докладніше, ніж в інших краях, досліджувати осередки чуми.

ПИТАННЯ МОЛОДІ.

Федеральне Бюро Освіти започаткувало широко народні досліджування проєктів та плянів, придуманих та прийнятих поодинокими громадами, котрі роблять відповідні старання прийти з помічю позашкільній молоді у віці від 16 до 24 року життя. У звязку з тими дослідами буде переведений перепис молодих людей з того віку, включаючи зібрання інформацій про потреби навчання, праці чи безробіття, заняття, заробітків, розривкових діяльностей та заінтересування, обнимаючи шістьдесять провідних міст.

„Більше як дванацять міліонів молоді досягнули віку здібности до праці від жовтня 1929 року" — надмінює державний комісар освіти, Джан В. Студебейкер, у виясненню цілей справи питання молоді. Великий відсоток цих молодих людей не мав можливостей дістати для себе приміщення як продукуючі та віддані нації громадяни. Міліони з них знаходяться поза школою та без праці. Прохання, які наспіли до Федерального Бюра Освіти, виказують, що громадам відомо про це питання молоді, та що громади затрівожені тим положенням.

На протязі багатьох місяців Бюро Освіти з розвагою та розсудком укладало пляни допомоги громадам для заспокоєння вимог їхньої молоді. Воно прямувало трома шляхами: перше, розвідатись через досліди про положення, заінтересування та потреби молоді; друге, винайти ріжнородність активностей, прийнятих ріжними громадами для заспокоєння потреб молоді; третє, випрацювати подрібні пляни для ріжнородної, широко народньої молодечої програми, призначеної до привернення довіря молодих людей супроти їх батьківщини та створення самопевности, котрої поступовий розвиток краю вимагає.

Комісар Студебейкер піддержує рекомендації, пороблені народньою конференцією у звязку з питанням молоді, а саме, щоб заснувати відповідне Бюро Молоді як складову частину Федерального Бюра Освіти.

ФЛІС.

НАСЕЛЕННЯ ФАРМ НАЙБІЛЬШЕ В ІСТОРІЇ.

Фармерське населення, як звідомляє Бюро Аґрикультурної Економії з дати 1. січня 1935 року, доходить до числа 32,779,000 осіб. Є це найчисленніша хліборобська людність, яку знає американська історія. Перепис з тої самої дати 1934 року виказує, що фармерське населення було 270,000 осіб менше, ніж у теперішнім часі. Однак те побільшення приписують завдяки надвишці в населенню, а саме з прибутку уродин по відчисленню випадків смертей, радше ніж через будьякий значний переселенський рух з міст на фарми.

Дальше згадане бюро доносить, що рух переходу з фарм до міст був більший від руху переселення на фарми. Виконано обчислення, з яких виходить, що 783 тисячі населення виїхали з міст, містечок та сіл останнього року, поселившись на фармах, тоді, коли 994 тисячі людей знов покинули фарми та виїхали до міст, містечок чи сіл.

По потрученню прибутку було чистого убутку 211 тисяч людей з фарм, але ці втрати були більше як подвоєні через надвишку, а саме 481 тисяч уродин серед фармерського населення. Отже чистий прибуток у населенню на фармах остається 270 тисяч людей, однак, як доносять, від 1933 року збільшення населення фарм виносило всього три тисячі осіб.

Бюро теж згадує, що хоч сама зміна фармерського населення назагал була майже така сама в 1934 році як у 1933, то виразніше проголошені ріжниці є виказані у звідомленнях з ріжних головних ґеоґрафічних частин краю.

ФЛІС.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВИ.

ЙОНҐСТАВН, ОГАЙО.

Заклик до Лемків.

Наш Комітет Допомоги Лемківщині одержав ось такого листа з рідної Лемківщини:

Шановні Громадяни Комітету:

Наше село Дашівка недавно одержало від Вашого Комітету дуже цінний дарунок, а саме бібліотеку з 48 книжок. Книжки ці прийшли до нас через „Самосвіту" у Львові.

Вправді не знаємо ми навіть людей із Вашого Комітету, ані теж їхніх імен, одначе складаємо за цей дар найщирішу подяку.

Ви якраз правильно вичули потребу нашої Лемківщини в теперішні часи. Наші лемківські Українці тепер якнайбільше потребують якраз просвітньої зброї, щоб кріпко могти протиставитися зазіханням ворогів. І тому спосіб допомоги Лемківщині, яку орґанізують наші Лемки в Америці, є дуже правильний. Ми тут якнайбільше тепер потребуємо книжки.

Українське молоде покоління на Лемківщині нині ріжниться від колишньої молоді. Воно хоче освідомляти себе національно, й найбільше дошкулює йому брак нагоди до цього, тобто, в першій мірі, брак рідної книжки.

Ви, як правдиві сини України, прийшли з великою поміччю нашому селу й за це Вам щира подяка.

Комітет (підписи).

Як бачите з повищого листа, Шановні Земляки-Лемки в Америці, наші браття в краю потребують нашої помочі в їхніх змаганнях з ворогами. Їм найбільше побажаною допомогою є допомога на полі просвітному й найціннішим даром для них є книжка.

Вже в Америці повстали комітети, що мають за завдання нести таку допомогу Лемківщині. Але тих комітетів іще замало й їхня діяльність ще не вистарчальна, коли взяти під увагу велике число Лемків в Америці. Таких комітетів повинно бути більше й їхня діяльність повинна бути живіша.

Коли наші браття в краю можуть боротися з ворогами чинно, не жалуючи ні свого майна ні теж, дуже часто, свойого життя, тоді й ми, тут за океаном, повинні бодай настільки піддержувати їх у боротьбі, щоб допомогти їх хоч книжкою.

Тому хай усі Лемки в Америці горнуться до цих Комітетів Допомоги Лемківщині, які вже існують, та хай закладають нові. Нас є багато в Америці й ми можемо й повинні дати багато більшу піддержку нашій рідній Лемківщині, ніж ми даємо тепер.

При кінці бажаємо зазначити що наш Комітет, що вислав був вище згадані книжки до краю, завдячує успіх своєї праці головно високоповажаним отцям Коцанови й Весоловському, котрі, будучи в наших громадах, доложили чимало труду над зібранням цієї допомоги.

За Комітет Допомоги Лемківщині:

Ю. Присташ, М. Іванчук, М. Адамовський, Г. Ґулич, А. Опавка.

PRESS REPORTS ON UKRAINE AND UKRAINIANS.

Ukrainian Folk Ballet Draws Large Crowd To Masonic Temple.

A capacity audience witnessed and enjoyed the Ukrainian folk ballet at the Masonic temple, last night. The performance, one of the finest ever given at the temple, was conducted under the auspices of the Norwich Ukrainian Youth club. It was colorful throughout and was actually thrilling in places.

Over 100 Ukrainian dancers, including a class from Norwich, clad in native costumes, presented the famous Ukrainian folk dances and the world renowned Cossack's dances, and were accompanied by their traditional and carefree folk tunes.

The program was under the direction of Vasile Avramenko of New York, famed Ukrainian balletmaster, and he was assisted by Michael Lucas of Willimantic, as conductor. The historical dances were prepared by Prof. Avramenko during the World war while he was confined to a war prison in Poland. He has since made the dances famous throughout the United States and Canada, showing at the World's Fair at Chicago and recently before Mrs. Franklin D. Roosevert at Washington, D. C.

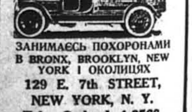
At the start of the performance, Harry Diachyshyn, chairman of the committee of arrangements, called upon ex-Mayor Herbert M. Lerou who was in the audience, and Mr. Lerou responded with appropriate remarks. There were also remarks. There were also also remarks by Rev. R. J. Pashkiewych of Sts. Peter and Paul church, Willimantic.

Award Certificates

At the finish of the performance the members of the Norwich class took a vow to continue with the traditional dances and to continue such as Ukrainians. The vow was administered by Prof. Avramenko and in conclusion he awarded certificates to the local dancers.

(**Norwich Record**, June 8, 1935)

ТАРЗАН І ПРОЛЕВ.

(46)

Мотуз Тарзана впав униз. Його пасма, сплетені з джунґлевої трави, були сильні й гнучкі. Петля на кінці мотуза впала довкола тіла Рунґули, та скоро звязала його руки до його боків. З його уст вирвався крик страху й здивуавння.

Дикуни, заняті вязанням Обровського, не бачили, як звязано їх вожда. Але як він крикнув, вони скоро обернулись до нього. На своє превелике здивування побачили, як Рунґулю підносило щось угору з землі, як він пропав між листям дерев, неначеб його підносила якась надземна сила.

Застрашений вожд почув, як його втягнено на грубезну гиляку і як сильна рука схопила його за шию та здержала. Його тремтячі уста шептали молитву до богів, що правили живими й мертвими, бо Рунґула був переконаний, що йому прийшов кінець.

Унизу, під ним, на вояків упала тиша. Тарзан подумав собі, що станеться, як котрийсь з тих дикунів, у приступі самопожертвування, захоче дізнатися, що сталося з його вождом. Вони обшукалиб дерево та відкрилиб його підступ.